

REALIZACIJA DEJAVNOSTI NA PREDMETNI STOPNJI V ŠOLSLEM LETU 2021/2022

Gozdarska pot 11
2390 Ravne na Koroškem
Republika Slovenija
T: 02 620 52 70
F: 02 620 52 87
E: o-pvpravne.mb@guest.arnes.si
S: www.os-prezih.si

JUNIJ 2022

Torek, 31. maj 2022

ZDRAVSTVENA VZGOJA in KULTURNI DAN (8. razred)

KAJ? KULTURNI DAN - LETO ŽIVLJENJA (ogled filma)

KDAJ? V TOREK, 31. 5. 2022

(3 ure KD za napovednik in ogled filma, ostale dejavnosti po ogledu izvedemo pri urah slovenščine)

KDO? UČENCI 8. razreda

CILJI KD:

- Učenci si ogledajo pogovorno televizijsko oddajo (na Voyo) s slovenskim režiserjem Mitjem Okornom, ki je v Hollywoodu režiral svoj filmski prvenec Leto življenja.
- Gledajo, doživljajo in vrednotijo romantični dramski film iz leta 2020.
- Po ogledu zapišejo svoje mnenje/vtise o filmu.
- Ker je bil v letošnjem letu neumetnostni del testa NPZ za 9. razred vezan na intervju z režiserjem tega filma, bomo pri naslednjih urah slovenščine namenili čas reševanju nalog, vezanih na razumevanje prebranega besedila, jezikovnim in tvorbnim nalogam.

Zapisala: Vanja Benko

V četrtek, 2. 6., ob 17. uri, **ZAKLJUČNA PRIREDITEV** z naslovom
LJUBEZEN IN MIR (v telovadnici šole)

*Svet je tako prostran in vsak od nas
tako majhen - a če nas povezuje prijateljstvo, smo velikani.
(Pam Brown)*

Naj bodo naši dnevi polni ljubezni in miru.

Fotografirala: Vanja Benko, učiteljica

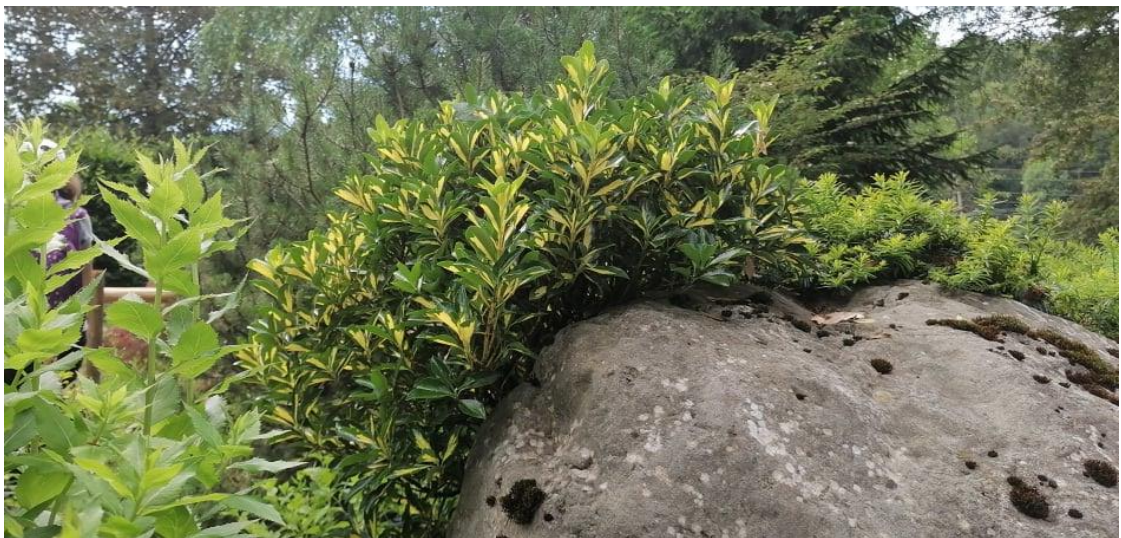
Torek, 7. 6. 2022, NARAVOSLOVNI DAN 6. razreda
Nazarje in Mozirski gaj

V Mozirskem gaju smo se imeli super. Ogljedali smo si različne vrste rastlin. Z lovilnimi mrežami smo iz Savinje ujeli veliko drobnih živalic, katere smo si ogledali pod povečevalnim steklom.

V Nazarjah pa smo se sprehodili po gozdni učni poti. Ogljedovali smo si različne drevesne vrste. Zanimivo se mi je zdelo, ko sem videl, da imamo tudi doma drevo, za katerega sem izvedel, da je živi fosil, saj je po zgradbi skoraj enak 200 milijonov let starim fosilnim ostankom iste drevesne vrste.

Ožbi Slatinšek, 6. b

Fotografiral: Matic Čuk Mikeln, 6. a

22 | Koroška regije@vecer.com četrtek, 16. junija 2022

FILMSKA ŠOLA SLOVENIJA GRADEC

Za kulturo se ni bati

Smiselna nadgradnja uspešnih filmskih festivalov bogati ponudbo obšolskih dejavnosti, priložnosti za razvoj talentov pa ne ponuja le mladim športnikom ali glasbenikom

Urška Polanc

Nadaljevanje zgodbo, ki jo proščemka in fotografirna Maša Flogie, režiser Tomo Novosel ter ilustrator in animator Jernej Kováč Myint pisajo že nekaj let, so skupaj z otroki, udeleženci celoletne filmske šole ta teden prikazali na zaključni prireditvi v Slovenski Gradcu. Njihova želja je bila, da poleg uspešnih in mednarodno uveljavljenih festivalov Shots in Zebra program še razširijo. Leta 2019 so tako v okviru festivalov ustanovili filmsko šolo.

Ponosni smo, da imamo v Slovenji Gradcu filmsko šolo, da imamo tako dober festival kratkih filmov Shots, festival Zebra. Šola je še pika na i, da se mladi naučite biti režiserji, fotografi, igralci. V Slovenji Gradcu se za film, področje kulture ni bati, je mlade nagovoril župan Tilen Klugler. Zaradi dolgega sofinanciranja Mestne občine Slovenji Gradec imajo učenci zagotovljeno znižano ceno mesečnega plačila, tudi nastopih pa je občina pokrovitelj festivalov. Da gre za področje, ki ga otroci v regiji sicer nimajo možnosti spoznati, je poudaril Kováč Myint, a zdaj so jim to uspešno približali. Na Koroškem je to nekaj novega, v bistvu je v teoriji težko konkurirati nekim glasbenim letom ali športnim dejavnostim, zato smo liva-

ležni, da nam starši zapajo. V bistvu je kar velika konkurenca, veliko je dejavnosti, ki jih otroci lahko obiskujejo," je dodal Novosel.

Prvi koraki naprej

Med tistimi, ki se med športnimi dejavnostmi in glasbeno šolo niso preveč natli, je dvanajstletni Ravenčan Matic Čuk Mikeln. "Naš Matic ni preveč športnik po duši, tudi v glasbeno šolo je hodil in se je vseskozi trkal, ni se imel nekega področja in interesa. Naš filmsko šolo je zelo navdušen, to ga je že prej zelo zanimalo. Na začetku si sicer ni znal predstavljati, kako je to - že prej je namreč sam poskušal določene stvari na youtube, bil raziskovalc, ima namreč bolj raziskovalno dušo. Zdaj pa se je določenih stvari lahko naučil še od profesionalcev. Takoj je rekel, da bo šel še naslednje leto. Mislim, da se je v tem zelo našel, tudi sam zelo veliko ustvarja, več kot prej, dosti ima idej. Še večje navdušenje lahko sledi po festivalih, ko lahko vidi, kaj se lahko doseže, naredi. To so tisti prvi koraki, ki so sicer majhni, a zelo pomembni za naprej," je povedala mama sestrička Petra Mikeln. Sam nas je opozoril, da

ima svoj youtube kanal (Kletic V2), na katerem skupaj s prijateljem objavljata športne stvari, kaj počimškega, vloga.

Mnogo več kot le s telefoni posneti priložnosti utrinki

"Predvsem se mi zdi dobro, da otroci pridejo veseli, da nam jih ni treba kodriti, reči, saj bo. Glede na to, da smo na začetku ciljali na deset otrok, pa jih imamo zdaj še dvakrat toliko, je super. Za naslednje leto imamo še dvanajst dodatnih mest. Morali smo jih zapreti, saj lahko aser delamo samo to, imamo pa še toliko drugih projektov," je povedal Kováč Myint. Izbobračevanje je namenjeno otrokom od 6. do 9. razreda osnovne šole in poteka v prostorih MFK RRA Koroška (filmska šola je inkubiranec projekta MFK RRA Koroška).

Otrokom zaupali opremo

V letih 2020 in 2021 je bila filmska šola zaradi protikoronskih ukrepov večkrat prekinjena, letos pa so jo lahko v celoti nemoteno izvedli. Potekala je od januarja do junija 2022, obiskovalo in zaključilo pa je je 24 učenk oziroma učencev, ki so bili razdeljeni v pet skupin od 4. do 8. razreda. Program je razdeljen na tri področja, ki se medse-

bojno prepletajo in povezujejo: filmska režija, animacija in fotografija. Učencem je brezplačno na voljo najstodobnejša oprema, ki so jo mentorji lahko dokupili in posodobili zaradi finančne pomoči JSKD RS.

"Namenili so nam deset tisoč evrov. Od prvega dne otrokom zaupamo to opremo in jim jo damo takoj v roke, pokazemo, kako deluje, verjamemo v to praktično znanje, držali smo pesti in nič ni padlo po tleh, za to smo bili nagajani," je povedal Novosel. Da uporabljajo opremo, ki otrokom ni tako blizu, je povedal Jernej Kováč Myint: "Zoboro, telefoni so čisto vsakdanji, vsek je misli, da je kamera na telefonu dovolj. A spoznati morajo tudi, da sta za fotografijo potrebna dober aparat, dobra oprema, za film prav tako. Otroci se s to opremo drugače ne morejo seznaniti, na srečo smo jo dobili s pomočjo razpisov. Korona nam je bila po eni strani pisana na kožo, da smo si vzeli ta čas, da smo pridobili opremo."

Vsak od otrok dobi priložnost, da ugotovi, kaj mu najbolj leži in mu je všeč, a vsi so se odrezali na vseh področjih, ki so tudi tako povezana, da jih

Tudi nadaljevalni program

Učenci so v tem letu pričeli izobraževanje o fotografiji (mentorica Maša Flogie); spoznali so osnovne principe digitalne fotografije ter področja, kot so produktivna, portretna in ulična fotografija. Na področju animacije (mentor Jernej Kováč Myint) so spoznali osnovne principe animiranega filma ter usvojili tehniko risane in stop-motion animacije. Program filmske režije (mentor Tomo Novosel) je učencem ponudil vpogled v različna odročja, področje scenaristike, osvetlitve, zvoka in kot končno nalogo so posneli svoj kratki igrani film. V naslednjem letskem letu bo šola potekala tudi v programem nadaljevalnega izobraževanja od septembra 2022 do maja 2023. Teža se lahko udeležijo učenci, ki so zaključili osnovno stopnjo. Vpis v novo osnovno stopnjo je še mogoče do konca junija 2022 na elektronski naslov info@shots.si.

Zaključek filmske šole v Slovenji Gradcu
Foto: Maša FLOGIE

Udeleženec šole Matic Čuk Mikeln
Foto: URŠKA POLANC

Matic, čestitamo! Naj bo opravljeni filmski tečaj spodbuda za tvoje nadaljnje delo in stopničke v prihodnost.

**Torek, 7. 6. 2022, TEHNIŠKI DAN 7. razreda
OBPANONSKA SLOVENIJA**

V Gorišnici smo si ogledali Dominkovo domačijo, najstarejšo ohranjeno hišo, ki je stara več kot 300 let.

Fotografiral: Voranc Ogris, 7. a

Naša naslednja postaja je bila predstavitev življenja pračloveka. Popeljali so nas v zgodovino, poskusili smo enostavno pripravljeno kruh iz moke in vode.

Naša zadnja postaja je bila Vulkanija. Zanimiv je bil ogled 3D-filma, najbolje pa je bilo, ko so se tresli sedeži, s stropa pa nas je poškopila voda. Tudi na kratko vožnjo z vlakcem smo se popeljali.

Zapisala: Binea Dolinšek, 7. c

Fotografiral: Voranc Ogris, 7. a

**Sreda, 8. 6. 2022, NARAVOSLOVNI DAN 8. razreda
DINARSKOKRAŠKA SLOVENIJA: Postojnska jama in Cerkniško jezero**

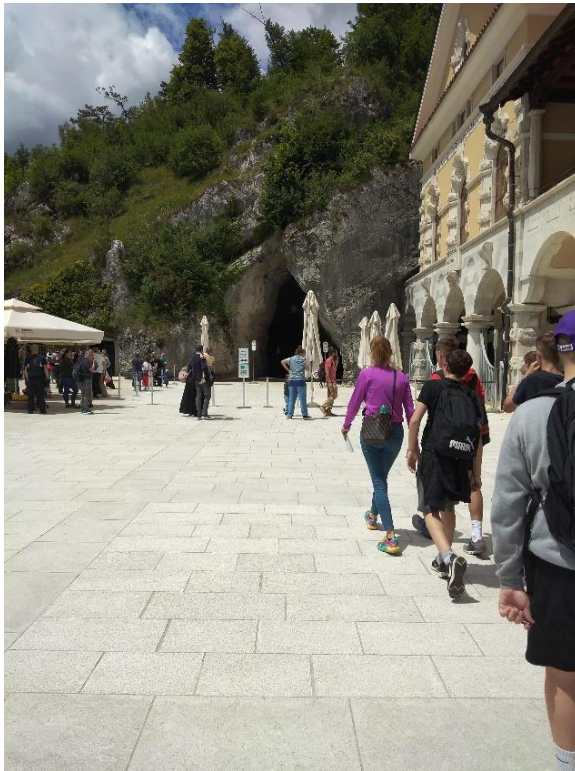
Najprej smo obiskali Cerknico, ki slovi po istoimenskem Cerkniškem jezeru, ki pa je bilo prazno, saj vemo, da voda v njem presahne. Videli smo le prazne vrtače.

Potem smo obiskali Postojnsko jamo, kjer smo videli prečudovite kapnike in stebre. Prav posebno doživetje pa je bil prevoz z jamskim vlakcem.

Za vse nas je bil prav čudovit dan, s polno novimi izkušnjami.

Erika Volker, 8. a

VALETA devetošolcev (petek, 10. junij 2022)

Letošnjo valeto je posnel šestošolec Matic Čuk Mikeln in si jo lahko ogledate na naslednji strani <https://www.youtube.com/watch?v=7gHqhPh3pes>.

Fotografirala: Vanja Benko, učiteljica

TABOR ZDRAVIH ŠOL 2022 - Bistrica ob Sotli

V petek, 10. 6., sva se učeniški osmega razreda skupaj z mentorico ZŠ Nino odpravili na Tabor zdravih šol. Učenci iz več šol smo se zbrali na osnovni šoli Bistrica ob Sotli, kjer so nas učenci, učitelji in drugi gostujoči lepo sprejeli.

Najprej smo v znamenje zdravega telesa in duha prehodili krog okoli tamkajšnjega stadiona, v šoli pa nas je že čakala okusna in zelo zdrava samopostrežna malica.

Sledil je kratek kulturni program in predstavili so svoj šolski bend, ki je nekaj pesmi odigral tudi na tekmovanju na NIJZ. Učenci so s pesmijo *Stop cigareti* želeli vsem sodelujočim uzavestiti škodljivost kajenja.

Po kulturnem programu smo se učenci zbrali v učilnici, kjer smo imeli delavnico na temo *STRES IN NAČINI SPROŠČANJA*. Skupaj smo se naučili nekaj metod o sproščanju telesa in obvladovanju stresa. V tem času so se naši mentorji odpravili do mestne hiše, v bližini katere je hostel, ki so si ga ogledali.

Po delavnici smo se skupaj z organizatorji in mentorji zbrali pod kozolcem in tam začeli *Vodno učno pot*, kjer smo se posvetili predvsem tamkajšnjim živalim. Pozornost smo namenili pupkom, ki so jih domačini rešili pred izumrtjem. Slišali smo tudi fazana, ki se je med razlago vodiča nekajkrat oglasil. Po eno drevo za vsakega osnovnošolca je sestavljal drevored, do katerega smo se prav tako odpravili. Po sprehodu smo se odpravili nazaj do šole, kjer so nam tamkajšnje učenke postregle sadne napitke. Po zdravem kosilu smo se učenci odpravili še na plesno delavnico, kjer smo se naučili koreografijo za pesem *Jerusalema*. Svojim mentorjem smo zaplesali, dobili zahvalna darilca, se počasi poslovili in odpravili proti domu.

Novi prijatelji, nova izkušnja in nepozabno doživetje, ki mi bo zagotovo še dolgo ostalo v spominu.

Malica ob prihodu

Šolski bend, ki je enostavno navdušil vse.

Voditelj in začetek Vodne učne poti.

Manca Janko, 8. b

V četrtek, 12. maja 2022 (popoldne), je v KOK na Ravnah potekalo
ODPRTJE TEDNOV VSEŽIVLJENJSKEGA UČENJA.
Tudi mi smo sodelovali v projektu. Zaključili smo z bralnimi uricami 13. 6. 2022.

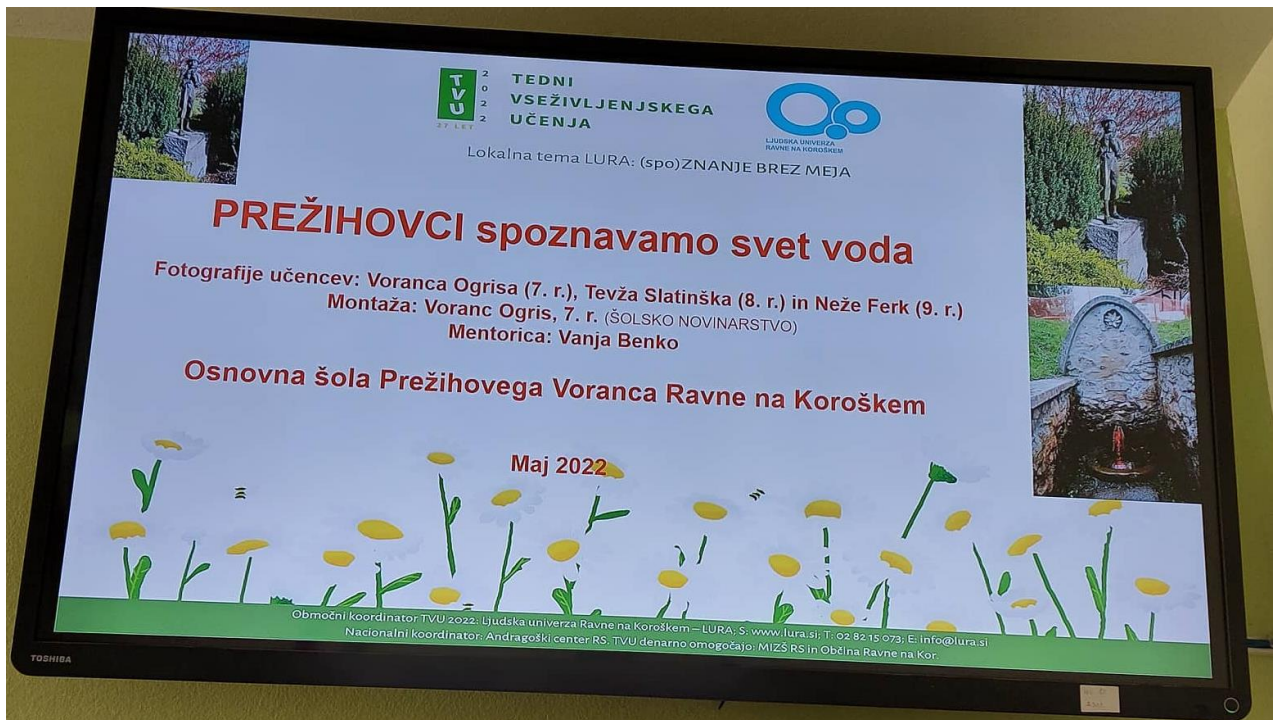
Lokalna tema LURA: (spo)ZNAJJE BREZ MEJA

SPOZNAVAM ...

Območni koordinator TVU 2022: Ljudska univerza Ravne na Koroškem – LURA; S: www.lura.si; T: 02 53 15 079; E: info@lura.si
Nacionalni koordinator: Andragoški center RS; TVU denarno omogočajo: MIZ RS in Občina Ravne na Kori

POUK slovenščine malo drugače
Sedmošolci s(m)o ob Pavčkovi poeziji ustvarjali svoje rime.

Vsi otroci tega sveta
so kot listi istega cveta.
Skupaj živijo
in govorijo,
isto veselje vsi si delijo.
Vsi drugačni,
a v srcu enaki,
za nas vsi so junaki.

Hana Gerdej, Qamile Hoti, Noemi Javornik, Leila Krajnc Oblak, Špela Spanžel, 7. b

Otroci so vseh barv,
črni, beli in rumeni,
veseli, žalostni, ljubljeni in tepeni.
So veliki, mali in srednji,
ni važno, ali so naši ali sosednji.
Nekateri so lačni, drugi siti,
nekateri žejni, drugi napiti.
Vsi otroci so si med seboj različni,
a če dobro pogledaš,
so vsi odlični.

Pia Adamič, 7. a

Otroci so junaki,
pravi korenjaki.
Eni temni, drugi beli,
ampak vedno so veseli.
Včasih pojejo, včasih plešejo,
vedno se igrajo,
fajn se imajo,
ker radi se imajo.

Klemen Maček, Neja Oblak, Zarja Sekavčnik, Žanej Stočko, 7. a

Vsak otrok bi moral vsako pravico imeti
in z njo pravično živeti.

Nekatere stvari so za nas vsakdanje,
za nekatere pa so to le sanje.

Do nas življenje pravično je,
za njih žal le želja je.

*Ožbej Gradišnik, Lajla Kadrić, Alja Kališnik, Klara Kotnik,
Ema Salkić, Alejna Šakanović, Katrin Vester, 7. b*

Fotografirala: Vanja Benko, učiteljica

Osmošolci pred delom – sledi branje književnega besedila

Beremo, rešujemo, poustvarjamo (odnosi med družinskimi člani in naše vrednote)

V moji družini smo jaz, sestra, mama in oče. Imamo se zelo radi in smo vsi srečni. Vsi smo zbrani doma in se igramo družabne igre. Imamo velik slabih in veliko dobrih spominov. Družina je edinstvena, je najmočnejša, kjer se počutimo varni in smo obkroženi z ljudmi, na katere se lahko vedno zanesemo. Od družinskih članov se učimo spoštovanja in potrpežljivosti. Moja družina mi veliko pomeni.

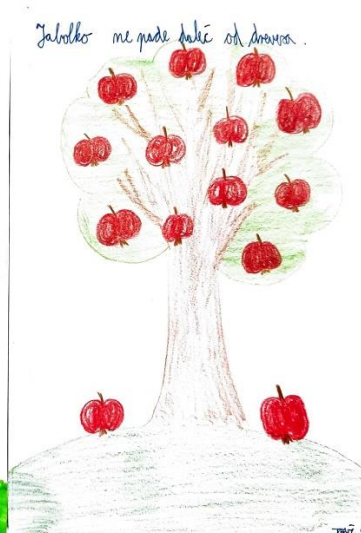
V vrednotah se kažejo naši cilji. Vplivajo na naše obnašanje. Za njihovo doseganje smo se velikokrat pripravljani čemu odreči. Vrednote so tiste, kar nam je zares pomembno, so mišljenje o tem, kaj je dobro ali prav in za kaj si je vredno prizadevati. Za nekatere odrasle je zelo pomembna vrednota družina, mnogim pa poklicni uspeh in denar. Višje ko smo na vrednostni ravni, višji so naši cilji, želje ...

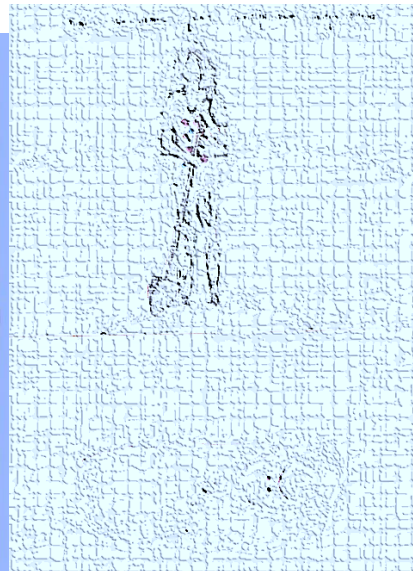
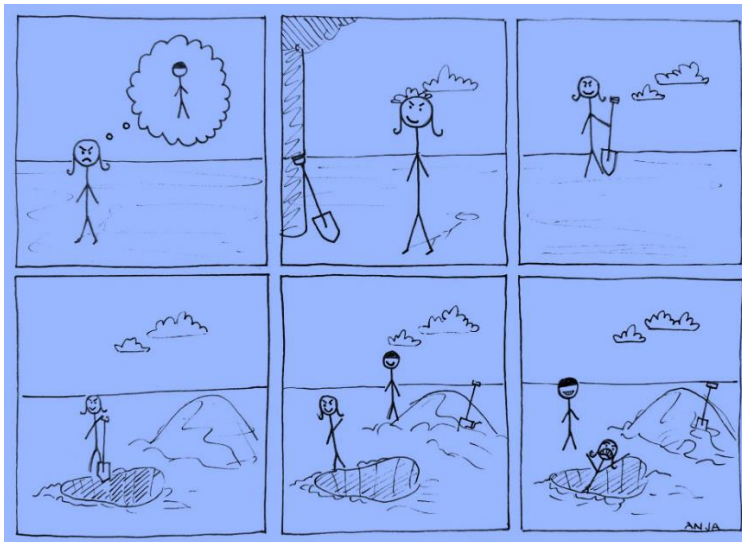
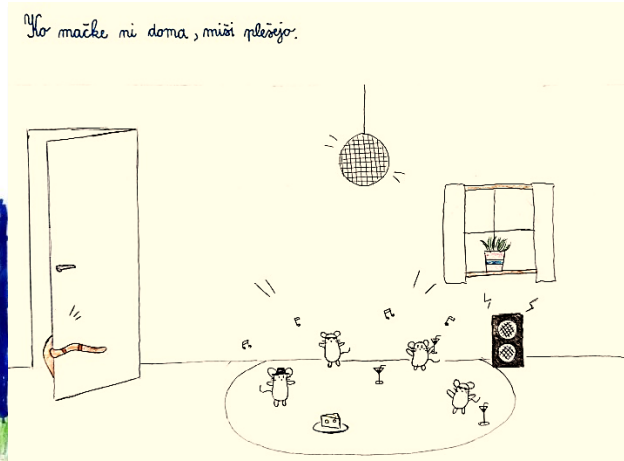
Neja Pečnik, 8. b

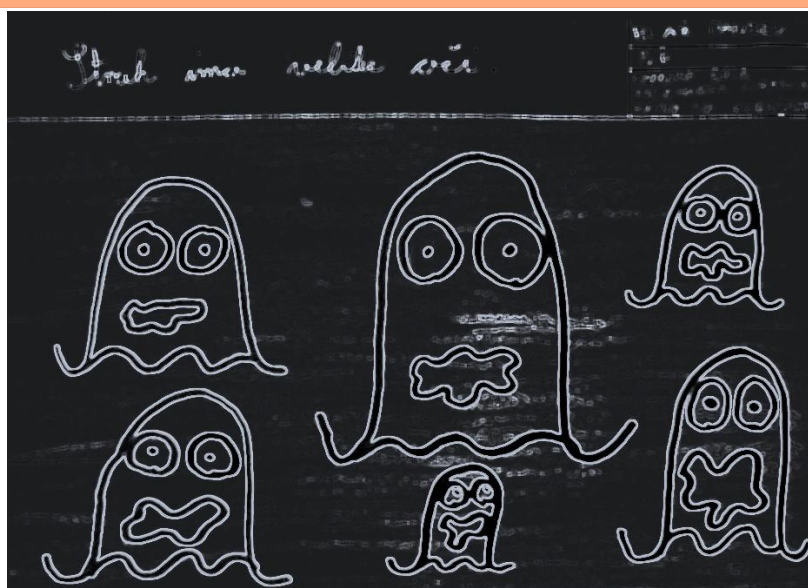

Fotografirala: Vanja Benko, učiteljica

Razlagali in ilustrirali smo različne pregovore.

Uredila: Vanja Benko, učiteljica

MEDGENERACIJSKO BRANJE ob zaključku TVU in zaščitništvo med drugo- in devetošolci

Fotografirala: Vanja Benko, učiteljica

ZAŠČITNIŠTVO v šolskem letu 2021/2022

Projekt *Zaščitništvo* temelji na povezovanju in krepitvi vezi med mlajšimi in starejšimi učenci, skrbi drug za drugega, razvijanju empatije. V ta namen so že od začetka šolskega leta učenci 9. razreda skrbno prinašali malico učencem drugega razreda. V času projektnih dni v oktobru so se zaščitniki in varovanci preko igre spoznali med sabo in na kratko poklepetali.

Zaradi epidemioloških razmer je lahko med šolskim letom vez med njimi potekala predvsem preko poštnih nabiralnikov (pošiljanje pisem, risbic ...) in z majhnimi kamenčki presenečenja so si izkazali simbolično pozornost.

V okviru projekta *Tedni vseživljenjskega učenja* smo imeli priložnost, da se pred odhodom devetošolcev še zadnjič družijo. Najprej so v parku skupaj brali, kasneje pa v učilnici risali in igrali različne družabne igre.

Vse, kar boste počeli v življenju, počnite na način, da boste pozneje lahko ponosni na to, kar ste ustvarili ... Zavedajte se, da morate, da bi lahko prejeli, najprej nekaj dati. Išcite priložnosti, kje lahko pomagate, kaj lahko prispevate. Začnite z majhnimi stvarmi in bodite vztrajni. Bodite pravični in sočutni. Vsak dan naredite vsaj eno dobro delo.

dr. Ivan Erenda

V letošnjem letu so sodelovale razredničarke 2. in 9. razreda: Katja Štern, Lucija Gorjup, Franja Ofič, Romana Finžgar in Mateja Čebulj.

Zbrala in fotografirala: Petra Štumpfl

NAŠA LETOŠNJA GENERACIJA DEVETOŠOLCEV

Fotografirala: Vanja Benko, učiteljica

Fotografiral: Aleksander Ocepek

Torek, 14. 6. 2022, podelitev zlatih petk ravnskim odličnjakom

Fotografirala: Mateja Čebulj, razredničarka

Letos smo imeli prežihovci 9 zlatih odličnjakov. To so: Luna Žunec, Jan Kotnik, Ana Ramšak, Anej Lampret, Luka Vetter, Lana Kokot, Lena Gerdej, Jošt Petrič, Nik Geč. Njihove razredničarke so bile Franja Ofič, Romana Finžgar in Mateja Čebulj.

ČESTITAMO in ponosni smo na vse.

V znanju je moč. Čestitam(o) za izjemne dosežke 🏆☀️ Smo ponosni tudi na vse ostale devetošolke in devetošolce, ki so se po svojih močeh trudili in uspešno zaključili svoje osnovnošolsko obdobje 🍷👍 Želim(o) vam 🐞🐞🐞 na nadaljnjih poteh 😊

Podelitev priznanj in nagrad ter

PREDAJA KLJUČA (15. 6. 2022)

Fotografirala: Mateja Čebulj, učiteljica

Priznanja, nagrade in dosežke posameznih učencev najdete na spletni strani šole.

SLOVO devetošolcev 15. 6. 2022

Fotografirala: Vanja Benko, učiteljica

ZGODOVINA MALCE DRUGAČE

Šolsko leto se je bližalo koncu. Po predelani učni snovi in zaključenih ocenah smo vsi skupaj lažje zadihali. Ob zabavni in hkrati poučni igri **Postani muzealec** so se učenci v skupinah igrali, nasmejali, tekmovali in ob tem tudi nekaj novega spoznali o Koroški. Po pogovoru z ravnateljico o smiselnosti nakupa nove igre sva sklenili, da šola priskrbi pet kompletov, da lahko v skupinah treh do štirih igrajo vsi učenci enega oddelka hkrati. Ko so nam igro dostavili še v času obvezne nošnje mask zaradi epidemije covid-19, smo jo z učenci 9. b takoj tudi preizkusili. Kmalu sem ugotovila, da je bil to pameten nakup, saj so učenci ob igranju uživali. Vneto so brskali po svojem spominu za pravilnimi odgovori. Namizno družabno igro so ob svojem praznovanju 70. obletnice pripravili v Koroškem pokrajinskem muzeju. Barvna polja na igralni podlagi predstavljajo tri doline: Mislinjsko, Mežiško in Dravsko. S figurico se po metu kocke premikaš od starta do cilja po poljih, na katerih te čakajo najrazličnejše naloge na poti do muzeja. Ko izvlečeš kartico z vprašanjem ali s fotografijo iz enega od treh različno obarvanih kupčkov majhnih kartonov, odgovoriš na vprašanje ali prepoznaš predmet na sliki. Pravilnost odgovora preveriš v rešitvah, v katerih so tudi besedila *Ali veš*, ki jih moraš

prebrati v primeru, da prideš s figurico na polje z lupo. Oštevilčena polja zahtevajo, da v pravilih poiščeš naslov ilustracije in prebereš ustrezno oštevilčeno besedilo. Naj navedem le nekaj pravilnih odgovorov: Hugo Wolf, ansambel Štirje kovači, Jakob Soklič, kustos, cehovska skrinja, afriška obredna maska, Huda luknja, Paučkove partizanske bolnišnice, Jože Tisnikar, kolovrat, čevljarski stol, Guštanj, Thurni, Lovro Kuhar, Pekel, Turki, dimnica, lesen pralni stroj, razpelo, koroška avba, Forma viva, burkle, pivska čaša, etnolog, depo, ristanc, trampa, splavarjenje, pinja, likalnik na oglje, rija, gasilska svetilka, komat, rotunda, Pahernikovi gozdovi, glažuta, Anton Martin Slomšek ...

Nekateri učenci so pridno zbirali točke in kot prvi prišli po dolgi in zaviti poti do muzeja. Verjamem, da so si vsi nabrali veliko muzejskega znanja ter tako postali skoraj pravi muzealci ali muzealke. Veseli me, ker so se v družabno igro resnično vživeli in se sprostili. Smeha nikakor ni manjkalo.

POLETNA MUZEJSKA NOČ

V napovedniku Koroškega pokrajinskega muzeja Slovenj Gradec je bilo vabilo na Poletno muzejsko noč, ki so jo tradicionalno organizirali v številnih slovenskih muzejih. Odvijali so se brezplačni ogledi zbirk in številne delavnice. Ravenski muzej je vabil obiskovalce v prostore Štauharije in Kovačnice z naslovom **Od rude do jekla**, ki je že sam po sebi vzbujal radovednost. Spoznali naj bi, kako so v preteklosti iz surove železove rude pridobivali železo, v kovačnici pa bi lahko najpogumnejši sami kovali manjši izdelek pod budnim očesom kovača Tilna Šumaha. Kot spominek bi rezultat kovanja lahko odnesli domov.

Osmošolce sem vprašala, če bi šli skupaj z mano v muzej. Nisem pričakovala, da bi se mi kdo pridružil, saj je dogodek potekal v **soboto, 18. junija**, od 18. do 22. ure. Bila sem prijetno presenečena in seveda vesela njihovega odziva. Zbrali smo se ob dogovorjeni uri pri vratarnici železarne.

Naj vam o našem dve uri trajajočem večeru v muzeju spregovorijo kar učenci sami s kratkimi zapisi.

V soboto smo obiskali muzej železarstva in kovačnico. V muzeju so mi bile najbolj zanimive tri stvari. Kar nekaj časa smo se zadržali ob maketi Guštanja pred petsto leti in maketo Raven pred dvema desetletjema. Primerjali smo obe. Ravne so z razvojem železarne zrasle iz trga v mesto. Zgrajena so bila številna naselja s stanovanji za delavce. Skozi posebna očala sem lahko videl, kako je potekalo delo v železarni. Tretja stvar, ki me je najbolj zanimala, je bil prvi računalnik, ki je bil v primerjavi z današnjim stokrat večji. Na koncu smo videli, kako poteka delo kovača. Lahko smo se preizkusili v kovanju.

Blaž Pandev

V soboto sem veliko novega zvedel o Ravnah na Koroškem. Nekoč v Guštanju ni živelo veliko ljudi. Ravne so imele deset dvorcev, danes sta ostala samo dva. Ljudje so delali v železarni, da so lahko preživali. Obiskali smo muzej, staro železarno s prvimi stroji in tako videli, kje in kako so delali. Videl sem prvi računalnik, ki so ga uporabljali v železarni. Najbolj zanimiva so bi bila virtualna očala, s katerimi sem se skoraj dobesedno sprehodil po železarni. Drugi del našega obiska je bil v kovačnici. Kovač nam je pokazal, kako nastane kovan izdelek. Lahko smo sami naredili spominek na ta dan.

Vedad Skenderović

Ko smo prišli v muzej, smo si najprej ogledali razstavo s panoji in z razstavljenimi predmeti v Štauhariji. Vodička nas je popeljala naokoli. Razlagala nam je o razvoju mesta s pomočjo dveh maket. Spregovorila je o delu v železarni nekoč. Potem smo šli v kovačijo, kjer nam je kovač pokazal, kako se kuje. Kladiva, ki jih uporablja pri svojem delu so nekatera zelo težka, v kar smo se lahko sami prepričali. Imeli smo priliko, da se preizkusimo v kovanju in naredimo kakšen skromnejši izdelek. Pred kovačnico smo se igrali staro igro, ki nas je vse zelo pritegnila kljub preprostosti. Metali smo blazinice v nekakšen nizek lesen zaboj z luknjo. Obisk muzeja je bil poučen in tudi zabaven.

Natalija Pisar

V muzeju me je najbolj zanimalo, kako se je razvijal naš kraj iz trga v mesto. Kustosinja nam je pripovedovala o življenju in delu delavcev v železarni. Ti so sprva delali osemindvajset ur, torej so bile delovne tudi sobote. Prostega časa je bilo malo. Proste so bile samo nedelje. Videli smo kovača pri delu. S kladivom je tolkel po železni palici tako dolgo, da je zažarela v najrazličnejših barvah.

Ema Ranc

Najbolj zanimivo mi je bilo, ko smo lahko videli, kako se kuje. V starem delu Štauharije, ki ni obnovljen, je bilo še posebej zanimivo ob pogledu na stare stroje, pudlovko, martinovko, repač, staro lokomotivo, velik žerjav pod stropom ... Skozi očala sem videl, kako poteka delo v železarni. Z veseljem bi obiskal muzej še enkrat.

Jakob Jan Logar

Iz modernega in urejenega dela muzeja mi je v spominu najbolj ostal nekaj metrov dolg in tudi visok prvi fabriški IBM računalnik z ogromnim številom kablov in vezij. Nasploh pa je bil prvi računalnik, ki so ga izdelali, dolg 42 metrov in je imel enako zmogljivost kot današnji pametni telefon. Kasneje nam je kovač razkazal kovačnico. Dobili smo možnost, da z njegovo pomočjo nekaj ustvarimo. S prijateljico Manco sva bili seveda takoj pripravljeni pristopiti k nakovalu. Ena od naju je držala s kleščami žarečo železno palico, druga pa je s kladivom tolkla po žareči kovini. Ko se je ohladila, jo je kovač ponovno moral dati v žerjavico in postopek večkrat ponoviti. Pri delu sva se menjali. Kovač nama je tudi priskočil na pomoč pri obračanju in kovanju vse do izdelave končnega spominka. Nastal je znak za neskončnost oziroma nekakšna osmica. Bila je zelo fajn izkušnja. Sam je nato skoval majhen violinski ključ.

Anja Rožen

Prvič sem bila pri kovaču, kjer je bilo nadvse zanimivo. Videla sem, kako oblikuje vroče železo. Pokazal nam je nekaj trikov. Ob ogledu muzejske razstave nam je vodička povedala marsikaj zanimivega o našem kraju in delu v železarni. Zelo zabavno pa je bilo, ko smo igrali igro metanja vrečk v luknjo v zaboju. Tako

preproste so bile včasih igre. Upam, da bom imela priložnost ponovno obiskati muzej in kovačijo.

Lara Kumprej

Ob dnevu odprtih vrat v našem muzeju, Štauhariji, smo se tisti, ki smo se ogleda udeležili, veliko naučili. Ogledali smo si muzej z razstavo o začetkih železarstva na Koroškem vse do današnjih dni. V neobnovljenem starem prostoru železarne smo videli številne stroje, ki so jih delavci včasih uporabljali pri svojem delu. Za muzejem je majhna kovačnica, kjer nas je pričakal kovač. Dovolil nam je, da smo se preizkusili v kovanju. Hitro smo spoznali, da je njegovo delo zahtevno, da je potrebno veliko vaje in izkušenj za izdelavo lepih kovanih izdelkov. Na prostem je bil postavljen manjši plavž, v katerem se je kuhalo železo. Včasih so plavže uporabljali za taljenje železove rude. Zelo smo se zabavali pri igri, ko smo manjše vrečke, napolnjene s peskom, poskušali vreči z določene razdalje v odprtino v zaboju. Večer v muzeju je bil poučen in hkrati zabaven.

Manca Janko

Zapisala in fotografirala: Marjeta Petrovič, učiteljica zgodovine

Torek, 21. 6. 2022, športni dan – PLAVANJE v letnem bazenu (7. in 8. razred)

Utrinki s športnega dne ...

Fotografirala, Vanja Benko, učiteljica

V torek, 21. 6. 2022, ob 17. uri, so učenci lutkovnega krožka, pod mentorstvom učiteljice Aleksandre Slatinšek Mlakar, in učenci gledališkega kluba, pod mentorstvom učiteljice Mateje Čebulj, premierno v Koroški osrednji knjižnici dr. Franca Sušnika Ravne na Koroškem **uprizorili lutkovno-gledališko predstavo z naslovom *Prizori iz življenja stvari***.

V sredo, 22. 6. 2022, so zaigrali še za naše učence 3., 4., 5. in 6. razreda ob podelitvi priznanj za bralno značko.

Zapisala in fotografirala: Mateja Čebulj, učiteljica

Sreda, 22. 6. 2022, **KULTURNI DAN šestošolcev** v KOK na Ravnah, vezan na **STRIP**

Naš kulturni dan se pričel v šoli, ko smo si z razrednikom in razredničarko pogledali film o nastajanju stripov in njihovih ustvarjalcih (<https://www.youtube.com/watch?v=MDVqyu1qtw0>).

Sledil je pogovor in malica, nato pa smo odšli v KOKR in si ogledali šolsko **lutkovno-gledališko predstavo** z naslovom *Prizori iz življenja stvari*. Bila nam je všeč, ker je bila popestrena s plesom in z glasbo. Nadaljevali smo v stripoteki, kjer nam je njihova knjižničarka pokazala knjige v stripu, potem pa smo lahko še nami (pre)listali in brskali po knjigah in policah. V zadnjem delu smo v skupinah izdelovali stripe na poljubno temo.

Zapisala: Ožbi Slatinšek in Tine Janko, 6. b

Fotografirala: Simona Grabner, knjižničarka

Petek, 24. 6. 2022, zadnji dan pouka v šolskem letu

Z radijsko oddajo počastimo dan državnosti.

O domovini, jeziku in svobodi so takole razmišljali naši devetošolci ...

Naša domovina in jezik sta zelo pomembna za nas Slovence. Ljubezen do našega doma ter svobode bi morala biti med vsemi nami. Zelo smo lahko ponosni, da imamo svoj jezik. Tako kot mi sami tudi drugi narodi občudujejo našo državo.

Teja Mozgan, 9. a

Svobodno v svoji domovini živim
in se našega slovenskega jezika učim.

Matej Piko, 9. a

Moja domovina mi pomeni veliko, saj je to moj dom. Imamo prelepe kraje z bogatimi gozdovi, morjem, gorami, polji, rekami ... Imamo tudi zanimivo kulturo, ki je domača večini Slovencev. Vesela sem, da imamo svoj jezik in da še vedno živimo svobodno.

Aneja Pečovnik, 9. a

Pogled na naše mesto, Jaroš Kališnik, 9. a

Naša domovina je Slovenija. Zanj so se naši predniki pošteno borili, da so si svobodo priborili. Po osamosvojitvi so se ljudje počutili svobodno. Tako je še zdaj, ker lahko svobodno izražajo svoje mnenje z našim prelepim slovenskim jezikom, ki je edinstven, saj ima dvojino. Priboriti pa so si morali tudi to, da smo ga lahko začeli govoriti v šolah in javnosti.

Teja Gracelj, 9. a

Svoboda mi pomeni vse in ne predstavljam si, da ne bi bil svoboden.

Moja domovina je Slovenija. Zelo sem ponosen nanjo in na vse, ki so se v vojni borili zanjo.

Naša država je majhna, a vseeno velika po srcu.

Moj prvi jezik je slovenščina, ker sem tu doma.

Jaroš Kališnik, 9. a

V Sloveniji živim,
kjer se svobodno počutim
in slovenski jezik govorim.

Matej Pisar, 9. a

Fotografirala: Monika Cehner, 8. b

Slovenija mi je zelo všeč, ima bogato kulturo, čudovito pokrajino in lep jezik. Je moja domovina. Zelo sem ponosen, da govorim slovenski jezik in da sem svoboden državljan.

Til Guzej, 9. b

Slovenščina je moj najljubši jezik. Vsak dan je med nami: z njim živimo in srečen sem, da ga znam govoriti in pisati.

Jaka Tušek, 9. b

Svoboda ni le tvoja pravica, je nekaj, kar ti pripada ob rojstvu.

Domovina je kraj, kjer se rodiš in živiš. Tudi če jo z bombami uničijo, je še vedno tvoja domovina.

Pravice do tvojega jezika ti ne sme nihče odvzeti.

Želim si, da bi vsi svobodno živeli v svoji domovini in govorili in svoj jezik.

Neža Ferk, 9. b

Domovina je zame zelo pomembna, ker je del mojega srca. V njej sem rojen in v njej sem doživel zelo lepe trenutke. O svojem jeziku imam samo najlepše besede. To je moj prvi jezik. Sedaj se učim drugi jezik, ki je zelo lep in podoben mojemu prvotnemu - bosanščini.

Živela moja Bosna in Hercegovina in moja Slovenija, živel bosanski in slovenski jezik!

Suljo Elezović, 9. b

Moja domovina je zelo lepa, zame najlepša. Domovina je tam, kjer srce poleti, saj so tam najboljši ljudje.

Anes Nuhić, 9. b

Fotografiral: Tim Rezar Rat, 8. b

Naš jezik nas spremlja vsak dan, na vsakem koraku in je del naše kulture. Srečen sem, da ga znam govoriti. Ohranjati moramo slovensko kulturo in vse, kar so do sedaj ustvarili naši predniki. Kulturo, šege in navade moramo ohranjati za naslednje generacije. Rad imam svojo domovino in spoštujem vse, kar nam nudi.

Anej Perčić, 9. a

Svoboda mi pomeni vse, saj lahko prosto gibljem se.
Smilijo se mi vsi ljudje sveta, katerim svoboda je bila zaplenjena.
Srečen sem, ker v svobodni Sloveniji živim in slovensko govorim.

Jernej Isak, 9. b

Fotografirala: Neža Ferk, 9. b

Za predpöitniško vzdušje je poskrbel Luka Basi.

Fotografirala: Vanja Benko, učiteljica

Na natečaju "Moja domovina - hodim po naši rodovitni zemlji« sta letos sodelovala šestošolec Ožbi Slatinšek in devetošolka Neža Ferk.

Ožbi Slatinšek iz 6. b je sodeloval na literarnem natečaju Naša zemlja in za svojo pesem **ČE BIL BI KRALJ NAŠEGA PLANETA**, vezano na domovino in razmere v svetu, prejel srebrno priznanje.

Ko vidim, kaj se doma in po svetu dogaja,
virus, lakota, vojna ... nič raja;
vse to v mojem srcu bolečino in žalost poraja.

Ljudje brez hrane in vode živijo,
upam, da iz teh sanj me kmalu zbudijo.

Če srečal na svojih poteh bi prijaznega zmaja,
prosil bi ga, naj poletí do nevarnega kraja,
kjer bolečina traja in traja.

Nabasal bi mu igrač in dobrot za uboge otroke,
potolažil bi jih, jih objel, prijel za roke in **jim ogrel strto srce.**

Rad bi videl njihove oči vesele,
v katerih bi iskrice zažarele.
Želim, da bi na ves glas ponosno v svojem jeziku zapeli domovini.

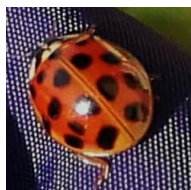
Če bil bi kralj našega planeta,
ne bi dovolil, da se komu še kdaj pomanjkanje obeta,
poskrbel bi za vse ljudi in živali,
da njihovi srčki bi vedno na toplem spali.

DOMOVINI IN TUJINI ŽELIM LE SREČO,
NAJ ZEMLJICA NUDI NAM DOBROT POLNO VREČO,
NAJ LJUDJE V SLOGI IN LJUBEZNI ŽIVIJO,
takšne sanje naj se le še ponovijo.

Neža je prejela bronasto bronasto priznanje za svoja posnetka *Samooskrba* in *Samooskbnik*.

Otroci in mladostniki imamo svoje cilje kot vsi ljudje.
Ker osnovno šolo smo uspešno končali,
za uresničitev svojih ciljev potrebujemo še srednjo šolo, morda celo fakulteto.
Zdaj vas devetošolci zapuščamo.
Upam, da bomo v življenju srečni, polni znanja,
zadovoljni sami s seboj in da bomo uspeli na svoji poti skozi življenje.
Zbogom vsi, s katerimi smo delili lepe šolske dni!

Neža Ferk, 9. r.

**Naj vas Nežine besede in fotografije ponesejo v brezskrbne počitnice
in naberite si novih moči za lep začetek novega šolskega leta.**

Zbrala in uredila: Vanja BENKO, mentorica ŠNO